

[Iver Poulsen.]

med, men hvad man samarbejder om. Det er den retningslinje, vi følger. I sin omtale af dette samarbejde sagde det ærede medlem, at det, lovforslaget skal bekæmpe, er en indskrænkning i forhandlingsretten, og det skulle jeg være interesseret i. Absolut — men for mig står det nu sådan, at lovforslaget går ud på at fratage de svageste og de uafhængige af organisationerne deres forhandlingsret og drive dem ind hos den stærke, som alene har forhandlingsret, ganske uanset hvad den svage part mener. Denne indskrænkning af den svages forhandlingsret kan vi ikke gå med til.

Det ærede medlem hævder dernæst, at med hensyn til „andre ting“ er det fremgået af drøftelserne i dag, hvad man mener med disse „andre ting“. Ja vel, men det skulle da gerne være sådan, hvis man skal have et forsvarligt lovgivningsarbejde og drøftelse af problemerne, at man får klarhed over, hvad forslagsstillerne mener, før man kommer til en diskussion her i salen om „andre ting“ end det, der står i lovforslaget.

Det kan selvfølgelig diskuteres, om et politisk folketingsudvalg har den nødvendige sagkundskab til at foretage de ændringer, som man nu vil foretage i funktionærloven. Så vidt jeg kan se, har i hvert fald resultaterne af kommissionsarbejdet i 1946-47 været af en så god karat, at man må have respekt for det. Hvis der virkelig er et lovgivningsområde, der er vigtigt, så er det dette, og man kan måske nok i et folketingsudvalg trække sagkundskab til sig, men hvis man vælger en kommission som den, man havde i 1947 med præsidenten for sø- og handelsretten som formand og ellers alle interesser repræsenteret, tror jeg nu man opnår den højeste grad af sagkundskab. Jeg mener i hvert fald, at for en så vigtig lovgivning som den, der her er tale om, bør man støtte sig til en sådan sagkyndig kommission.

Ninn-Hansen: Da jeg hørte det ærede medlem hr. Iver Poulsen før, var jeg noget i tvivl om, hvorvidt det ærede medlem havde hørt på forhandlingen; nu er jeg i tvivl om, hvorvidt det ærede medlem har læst lovforslaget, for det ærede medlem siger, at det, vi ønsker med vort lovforslag, er at hindre den svage organisation, den mindre

organisation, i at have forhandlingsret, at vi vil presse de svage organisationer ind i de stærke organisationer. Det er jo direkte forkert at påstå, at vi har fremsat forslag derom. Vi har den situation under den nu-gældende funktionærlov — og det er det, jeg gerne vil vide om det ærede medlem vil opretholde — at der findes en virksomhed, hvor der er 62 ansatte, og hvor de 44 af de 62 står uden for HK, men HK beholder forhandlingsretten og organisationsretten. Er det denne situation, det ærede medlem hr. Iver Poulsen ønsker opretholdt? Det er den, vi ønsker at undgå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Henry Christensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtages dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om teatre og forslag til lov om ændringer i biografteaterloven. (Filmsfonden) har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget Søgaard, Kaj Andresen, Henry Christensen, Damsgaard, Ninn-Hansen, Thestrup, Helge Larsen, Grethe Philip, Morten Lange og Iver Poulsen har meddelt mig, at de ønsker til undervisningsministeren at stille følgende forespørgsel:

„Kan ministeren give en redegørelse for den praksis, der anvendes ved uddelelse af midlerne under ungdommens uddannelsesfond?“

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 17. april kl. 14 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer [af Henry Christensen, Ninn-Hansen m. fl.].

- 3) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Søgaard m. fl.*

- 4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Om inddrivelse af underholdsbidrag m. v.).

- 5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1962 til 31. marts 1963.

- 6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sydøstjylland m. v. (Brejning).

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den pågældende uge.

Mødet hævet kl. 14²⁵.

91. møde.

Onsdag den 17. april kl. 14.

Formanden: I skrivelse af 6. d. m. har medlem af folketinget, arbejds- og socialminister Kaj Bundvad, der har haft orlov på grund af sygdom, meddelt, at han fra og med dags dato atter kan give møde i tinget.

Da stedfortræderen, overbetjent Lykke Jørgensen, er 1. stedfortræder i Sorø amtskreds, er han herefter — i stedet for 2. stedfortræder i Sorø amtskreds, sagfører Harry Hansen — berettiget til at fortsætte som midlertidigt medlem under resten af den hr. Bjørn Krogh tilståede sygeorlov, og i skrivelse af 10. d. m. har han meddelt, at han er villig hertil.

Sagfører Harry Hansens hverv som midlertidigt medlem under Bjørn Kroghs orlov er herefter ophørt fra dags dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Søgaard* til landbrugsministeren:

„Vil ministeren begrunde, hvorfor bebyggelsen til den nye landbohøjskole i Odense ikke er optaget på de kommende 3 års byggebudget?“

Søgaard: Den 18. maj 1961 vedtog folkettinget ved tredje behandling af loven om udbygning og ombygning m. v. af landbohøjskolen at bemyndige den højtærede landbrugsminister til inden for finansårene 1961-62—1969-70 at lade foretage en udbygning og ombygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole på Frederiksberg; endvidere bemyndigedes ministeren til snarest at erhverve de nødvendige arealer for en højskole ved Odense og til at forberede og påbegynde opførelse af en sådan.

Der har siden denne vedtagelse været forholdsvis roligt om spørgsmålet, som nok under den langvarige behandling, det var udsat for, gav anledning til mange liden-